

- створює державні реєстри фінансових установ (посередників);
- надає ліцензії для надання фінансових послуг фінансовим посередникам;
- наглядає за діяльністю фінансових установ (посередників);
- застосовує Уповноваженими державними органами заходи впливу, щодо законної діяльності фінансових посередників та ін.

Отже, фінансові посередники є важливою частиною економіки держави. Саме публічне адміністрування фінансових посередників допомагає проконтролювати кількість та діяльність цих установ, адже вони є складовою фінансових взаємовідносин держави та людей.

Література

1. Некрасова О.Л. Механізм правового регулювання діяльності фінансових посередників ринку фінансових послуг. Теоретичні і практичні аспекти економіки та інтелектуальної власності: зб. наук. праць: у 2-х вип. ПДТУ. Маріуполь, 2012. Вип. 1, Т. 2. С. 157-162.

2. Бала О., Цізда О. Фінансове посередництво в Україні: сутність та види. Науковий вісник НЛТУ України. 2010. Вип. 20.6. С. 169–174.

3. Коваль О. Деякі аспекти регулювання ринку фінансового посередництва в Україні. Фінанси України. 2011. № 11. С. 80-86.

УДК 351.72:336.1(043.2)

Устинова І.П., к.ю.н., доцент,
Колмиков В.В., студент магістратури,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

ДЕЯКІ СУЧАСНІ ПИТАННЯ ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ РИНКІВ ФІНАНСОВИХ ПОСЛУГ УКРАЇНИ

Створення цілеспрямованої фінансової політики за допомогою фінансового механізму та ефективного функціонування системи фінансів держави залежить від організації публічного адміністрування фінансами в державі.

Публічне адміністрування фінансами базується на основі системи державних органів та інститутів за допомогою яких здійснюється організація управлінської діяльності. Саме така діяльність зумовлена економічними, історичними та політичними умовами розвитку держави, вона підпорядковується фінансовій політиці держави.

Об'єктом публічного адміністрування є саме сфера фінансів. Існування фінансів об'єктивно пов'язане з необхідністю вилучення, формування, розвитку і розподілу державою частини сукупного суспільного продукту. Цим визначається і призначення фінансів - розподіл і перерозподіл сукупного суспільного продукту в грошовому

еквіваленті. Саме цим охарактеризовуються ознаки фінансів, їх роль і місце, особливості прояву, форми закріплення і регулювання державою.

Фінансам більш всього притаманні такі особливості як :

– тісно пов'язані з функціями державами та природою, визначаються її завданнями і формами державного розвитку на данному етапі;

– представляють специфічні відносини між державою, юридичними і фізичними особами з приводу створення, розмежовування і використання централізованих і децентралізованих грошових фондів;

– близько пов'язані з існування товарно-грошових відносин

– пов'язані з розподілом частини сукупного суспільного продукту

Вчені також під фінансами тлумачать сукупність відносин, які регулюють створення та витрачання фондів коштів, що необхідні для виконання завдань і функцій держави. Основу фінансової системи складають формування та рух грошових доходів держави, юридичних осіб і громадян.

Фінанси характеризуються декількома ознаками: 1) здебільшого мають майновий характер; 2) виступають як певний механізм розподілу внутрішнього валового продукту; 3) пов'язані з реалізацією грошових доходів та накопичень.

Щодо проблем у публічному адмініструванні, вчені робили аналіз щодо ефективності публічного адміністрування в Україні й виявили те, що можливе лише за умов: децентралізації функції державних структур на територіальному рівні, модифікації нормативно-правової бази, якісної підготовки державних службовців з високим рівнем кваліфікації.

Якщо говорити про сучасний стан ринків фінансових послуг як про одну з складових фінансової сфери в Україні, то на сьогодні небанківські фінансові установи, які значно відчули негативний вплив фінансової кризи, починають відновлювати свою діяльність, але показники реалізації основних секторів ринків цих послуг ще не досягли до кризового рівня.

В цілому за результатами 2018 р. основні показники функціонування ринків фінансових послуг підтверджують про поступову стабілізацію у цій сфері. За станом на кінець року в Державному реєстрі фінансових установ було 1980 таких установ, що на 28 менше, ніж на кінець 2017 р. (2014 установ). З них: 730 - кредитні установи, 456 - страхові компанії, 426 - ломбарди, 227 - фінансова компанія, 101 - недержавний пенсійний фонд, 43 - адміністратори НПФ. Загальні активи небанківських фінансових установ за минулий рік зросли на 11,1% - з 67,3 млрд грн до 73,4 млрд грн.

Отже, можемо підвести підсумки щодо публічного адміністрування, в цій роботі ми розібрали проблеми становлення и ефективності самої системи и шляхи щодо покращення роботи даної системи, розібрали предмет и історію створення, методи покращення системи й аналіз щодо функціонування ринків в Україні.

Література

1. Концепція реформування публічної адміністрації в Україні. URL: http://www.pravo.org.ua/files/stat/Concept_public_administration.pdf.
2. Концепція реформування публічної адміністрації в Україні. URL: http://www.pravo.org.ua/files/stat/Concept_public_administration.pdf
3. Колесникова К.О. Співвідношення державного управління та публічного адміністрування у процесі суспільної трансформації. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pubupr_2013_3_8

УДК 347.766(043.2)

Устинова І.П., к.ю.н., доцент,
Комина В.О., студентка магістратури,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

ПУБЛІЧНЕ АДМІНІСТРУВАННЯ ФІНАНСОВИХ КОМПАНІЙ ТА ЛОМБАРДІВ

Помітну роль, особливо на кредитному ринку, останнім часом починають відігравати фінансові установи, які прийнято відносити до небанківських фінансових посередників – це фінансові компанії та ломбарди. Ці установи особливо активно функціонують у тих сегментах фінансового ринку, де комерційні банки не зацікавлені у розвитку, що дає фінансовим компаніям значні переваги та знижує рівень конкуренції з іншими кредитними посередниками.

Насамперед, визначимо сутність фінансової компанії як фінансового посередника. Згідно з Положенням «Про Державний реєстр фінансових установ», фінансова компанія – це фінансова установа, яка надає фінансові послуги, державне регулювання яких відповідно до законодавства віднесено до компетенції Нацкомфінпослуг, та яка не є страховиком, фінансовою установою, що надає послуги з накопичувального пенсійного забезпечення, фінансовою установою – юридичною особою публічного права, а також кредитною установою, у тому числі кредитною спілкою та ломбардом. Тобто у цьому нормативному акті визначення сутності фінансової компанії здійснюється, виходячи від переліку тих посередників, які такими компаніями не є [1, с. 114; 2, с. 64]. Таким чином, до фінансових компаній можна відносити всіх фінансових посередників, крім основних їх видів (банківських та небанківських). Така особливість визначення сутності фінансової компанії визначає специфіку державного регулювання діяльності цих установ. Тобто специфіка діяльності фінансової компанії в Україні полягає в тому, що її засновники самостійно обирають ті види послуг, які вони пропонуватимуть своїм майбутнім клієнтам, але вони не повинні суперечити встановленим законодавчими нормами обмеженням.